

Arrest

nr. 73 869 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BREEMANS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 20 november 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 22 november 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 29 september 2011.

1.3. Op 25 oktober 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, soenniet zijn en in 1981 geboren zijn in Nasseriya (Zuid-Irak). U zou nooit politiek actief zijn geweest. Sinds 1994 zou u in Basra (Zuid-Irak) hebben gewoond. Tussen januari 2005 en augustus 2006 zou u tewerkgesteld zijn geweest bij de 'Oil Protection Force' (OPF) in Basra. U verklaarde dat de OPF verantwoordelijk is voor de bewaking van de olie-infrastructuur in Irak. U zou als boekhouder op de afdeling salarissen van de financiële afdeling van de OPF hebben gewerkt. U zou verantwoordelijk zijn geweest voor het uitbetalen van de lonen van OPF-werknemers. U verklaarde dat de sjiitische Fadhila partij toen de touwtjes in handen had in Basra en er de plaatselijke OPF controleerde. In juli 2005 zou A.(...) I.(...) J.(...) van de Fadhila partij als directeur aangesteld zijn van de zuidelijke branche van de OPF, waar u werkzaam was. Na zijn aanstelling zou hij honderden mensen van zijn partij hebben aangeworven bij de OPF. U zou problemen met deze persoon hebben gekregen. In januari 2006 zouden inspecteurs van het Ministerie van Olie in Bagdad uw dienst hebben doorgelicht. Ze zouden ontdekt hebben dat er lonen werden uitbetaald aan 250 personeelsleden die niet in dienst waren bij de OPF. De inspecteurs zouden u gevraagd hebben alle namen van personen door te spelen die niet bij de personeelsdienst gekend waren. S.(...) H.(...) en zijn echtgenote Z.(...), die bij de personeelsdienst werkzaam waren, zouden u hierbij hebben geholpen. Toen directeur A.(...) I.(...) J.(...) hiervan op de hoogte raakte zou hij onmiddellijk zijn contacten binnen het Ministerie in Bagdad hebben aangesproken met de melding dat die 250 personen wel in effectieve dienst waren bij de OPF, maar hun dossiers zich niet bij de personeelsdienst bevonden. U en uw collega's zouden na dit incident de lonen van onbestaande personen nog steeds hebben moeten uitbetalen. Na dit voorval zou de directeur een persoon op uw dienst hebben tewerkgesteld die uw werk zou beginnen te controleren zijn. S.(...) H.(...) en zijn echtgenote zouden in april 2006 hun ontslag bij de OPF hebben ingediend nadat er gepoogd werd een aanslag te plegen op hun leven. Eind juli 2006 zou u geweigerd hebben een aankoopfactuur voor wapens te ondertekenen waarin u had gemerkt dat het ingevulde aankoopbedrag ver boven de effectieve aankoopprijs lag. U verklaarde dat de directeur en andere werknemers van zijn partij het verschil in eigen zak staken. Toen u weigerde deze documenten te ondertekenen zou u bedreigd zijn en onder druk gezet zijn uw ontslag in te dienen. U zou hierop kopies van deze aankoopformulieren hebben genomen met de bedoeling deze door te sturen naar het ministerie in Bagdad. Kort nadien zou u vernomen hebben dat twee van uw collega's die u hielpen bij het verzamelen van de bewuste facturen onder druk van de directeur hun ontslag hadden ingediend. U zou hierop de documenten naar uw vriend O.(...) hebben gebracht. Eind augustus 2006 zouden bewakers van de OPF uw huis in Basra zijn binnengevallen. U zou samen met uw twee broers K.(...) en A.(...) kunnen vluchten zijn. Uw vader, waarvan u verklaarde dat hij ziek was, zou door hen zijn meegenomen. Ook zouden ze een brief hebben achtergelaten waarin ze de documenten teruggeisten in ruil voor uw vaders vrijlating. Na dit incident zouden uw broers u naar uw oom in Nasseriya hebben gestuurd. Ongeveer een week na de inval in jullie huis zou het levensloze lichaam van uw vader in de buurt van jullie vroegere woning in Basra zijn teruggevonden. Uw vader zou overleden zijn tengevolge een hartaanval omdat hij zijn medicatie niet zou hebben gekregen. U zou uw vriend O.(...) hebben opgebeld met de vraag of hij ervoor kon zorgen dat de documenten niet bij hem zouden konden worden gevonden.

Uiteindelijk zou u op 17 september 2006 Nasseriya hebben verlaten en naar Syrië zijn gevlucht. Na een verblijf van een jaar in Syrië zou u via Turkije en Griekenland naar Nederland zijn doorgereisd, waar u op 28 december 2007 een asielaanvraag indiende. In augustus 2009 zou u naar Italië zijn gegaan, waar u op 7 september 2009 opnieuw een asielaanvraag indiende. In juni 2010 zou u naar Frankrijk zijn gereisd, waar u op 25 augustus 2010 een asielaanvraag indiende. In november 2010 zou u Frankrijk hebben verlaten en naar België zijn gekomen, waar u op 20 november 2010 een asielaanvraag indiende. U verklaarde dat u in Nederland, Italië en Frankrijk nooit bent gehoord aangaande uw asielmotieven. Er werd door deze landen op basis van Eurodac-hit GR21883505 (illegale binnenkomst) een overnameverzoek gericht aan Griekenland. Uiteindelijk werd beslist dat België uw asielaanvraag zal behandelen.

B. Motivering

Dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende aannemelijk maakte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te moeten koesteren. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal (CGVS) dat u in 2006 problemen ondervond met de toenmalige directeur van de Oil Protection Force van Basra en zijn medewerkers van de Fadhila partij toen u fraude aan het licht bracht. U verklaarde dat de Fadhila partij in 2006 de touwtjes in handen had in de stad Basra en de controle uitoefende over de OPF. U baseert uw actuele vrees op het feit dat de Fadhila partij nog steeds macht heeft, de OPF nog bestaat en u verklaarde dat u vreest voor represailles vanwege de toenmalige directeur A.(...) I.(...) J.(...) en zijn medewerkers van de Fadhila partij omdat u in augustus 2006 facturen van de OPF meenam, waaruit bleek dat hij en zijn medewerkers fraude pleegden.

Bij bovenstaande dient vooreerst te worden opgemerkt dat sinds uw vertrek uit Irak in september 2006 het politieke landschap in Basra grondig is gewijzigd. Na de provinciale verkiezingen eind januari 2009 nam de Dawa partij van premier Al-Maliki in Basra de macht van de Fadhila partij over. Ook de huidige gouverneur van Basra is thans een lid van de Dawa partij. Ook binnen de oliesector gebeurden sinds 2007 grote hervormingen. Zo werd de oliepolitie gevormd en kreeg het Ministerie van Binnenlandse Zaken de verantwoordelijkheid over de OPF in plaats van het Ministerie van Olie. Tevens is thans een lid van de Dawa partij als directeur-generaal van de Oil Facilities Protection Directorate werkzaam en is de strijd tegen corruptie binnen de olie-industrie een prioriteit van de regering in Bagdad. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert, bevindt zich in het administratief dossier. Dit relativeert in enige mate de macht die uw belagers heden nog zouden hebben.

Naast het gewijzigde politieke landschap in Basra (de partij Fadhila die u vreest heeft in Basra niet langer de touwtjes in handen) en de hervormingen binnen de oliesector, dient bovendien te worden opgemerkt dat u geen concrete elementen aanhaalde waaruit blijkt dat u momenteel door A.(...) I.(...) J.(...) of zijn medewerkers van de Fadhila partij wordt gezocht (zie gehoorverslag CGVS, p.18-19). Evenmin bracht u een element naar voor dat erop wijst dat u sinds uw vertrek in september 2006 wordt gezocht met het oog op vervolging. Uw verklaring als zouden uw broers en uw moeder uit schrik een tweetal keer binnen Basra van adres zijn veranderd, is niet voldoende om te besluiten tot een gegronde vrees in uwen hoofde. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw familieleden in Basra sinds uw vertrek geen enkel probleem met mensen van de Fadhila partij hebben ondervonden, wat er in de huidige context in Irak niet op wijst dat u wordt gezocht (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

Verder haalde u aan dat de Fadhila partij nog steeds bestaat in Basra en zij connecties heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat u tijdens het interview voor het CGVS werd gevraagd of u over A.(...) I.(...) J.(...), de toenmalige directeur van Fadhila waarmee u in 2006 problemen verklaarde te hebben gekend, informatie kon verschaffen. Opmerkelijk is dat u in het geheel niet kon vertellen over het werk of de positie van A.(...) I.(...) J.(...) in het huidige Basra (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Het feit dat u hiernaar niet informeerde via uw familie in Basra, met wie u nog regelmatig contact heeft, of op een andere manier, is opmerkelijk en doet afbreuk aan de ernst van uw vrees voor vervolging.

Evenmin slaagde u er in te antwoorden toen u werd gevraagd of u weet of A.(...) I.(...) J.(...) ooit voor corruptie vervolgd werd en of er naar aanleiding van de corruptieonderzoeken van de centrale overheid medewerkers van de OPF werden ontslagen (zie gehoorverslag CGVS, p.17-18). Het is uitermate merkwaardig dat iemand die verklaarde dat hij in 2006 de corruptie van bovenvermelde persoon en zijn medewerkers aan het licht wenste te brengen, hiernaar na zijn vertrek niet heeft geïnformeerd. Indien u werkelijk van nabij betrokken was bij deze affaire en omwille van de hieruit volgende problemen met deze persoon het land diende te ontvluchten, kan aangenomen worden dat u over dergelijke zaken meer kennis zou bezitten.

Voort is het uitermate bevreemdend dat u sinds uw vertrek uit uw geboorteland in september 2006 op geen enkel moment geprobeerd heeft om uw vriend O.(...) te contacteren om te vernemen wat er uiteindelijk met de facturen waaruit de fraude bleek is gebeurd en of hij na uw vertrek hierdoor al dan niet problemen met aanhangers van de Fadhila partij heeft gekend (zie gehoorverslag CGVS, p.14-15). Het feit dat u hiernaar niet informeerde doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging. Temeer daar u zelf verklaarde dat A.(...) I.(...) J.(...) en zijn vrienden u bij terugkeer naar Irak zullen viseren omdat zij denken dat u desbetreffende documenten nog in uw bezit heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.18).

Voor wat betreft uw verklaring voor het CGVS als zouden de sjiieten kost wat kost de soennieten uit Basra willen verdrijven, dient voorts het volgende te worden opgemerkt. Bij het invullen van uw vragenlijst verklaarde u dat u sjiiet bent. Tijdens het interview voor het CGVS beweerde u in strijd hiermee echter plots dat u soenniet bent (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Dat u zich hierover tegenspreekt is uitermate merkwaardig en de brengt de geloofwaardigheid van dit aspect danig in het gedrang. Wat er ook van moge zijn, u verwees naar de algemene situatie tussen soennieten en sjiieten in Basra, maar haalde geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u omwille van uw religie een vrees voor vervolging zou moeten koesteren (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

Voor wat betreft de door u aangehaalde problemen (dreigbrief, inval in uw huis en het overlijden van uw vader) dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat u hiervan geen enkel begin van bewijs aanbracht. Het feit dat u, die reeds verschillende jaren in Europa verblijft, tot op vandaag geen inspanningen heeft ondernomen om over aspecten die cruciaal zijn in uw asielaanvraag stukken te verzamelen, is uitermate vreemd (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Temeer daar u wel andere stukken (o.m. identiteitsstukken, badge van uw werk, diploma) ter staving van uw asielaanvraag neerlegde.

Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat u de Vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Irakees toegekend.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB's "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak", dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd, en de daling van het aantal burgerslachtoffers (een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende) bleef doorgaan in 2009 en in 2010. De geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal nog steeds erg verschillend. De gerapporteerde incidenten vonden vooral plaats in de vijf Centraal-Iraakse provincies waar de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch blijft. In de zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag. De veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak is relatief stabiel.

Het geweld in Irak neemt nog steeds verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 en in 2010 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard. In het zuiden blijft de aanwezigheid van sjiietische milities het grootste veiligheidsprobleem. Sommige sjiietische militante groeperingen pleegden kleinschalige aanslagen tegen de Amerikaanse aanwezigheid en de Iraakse veiligheidsdiensten. De vele kleine explosies (meestal "improvised explosive device" of IED's) veroorzaakten weinig slachtoffers, maar eerder materiële schade. Het aantal incidenten met IED's is sinds midden 2009 opmerkelijk gedaald. In mei en augustus 2010 werden over heel Irak en ook in het zuiden een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarbij vele burgerslachtoffers vielen. Buiten deze sporadische aanslagen is de veiligheidssituatie in Zuid-Irak wel relatief stabiel gebleven zie bijgevoegde SRB "Actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies. UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van juli 2010).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U komt uit de stad Basra in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm is. De veiligheidssituatie bleef er de voorbije twee jaar zo goed als ongewijzigd. Alhoewel de stad in mei en augustus 2010 met enkele grote aanslagen werd geconfronteerd, zijn - volgens verschillende bronnen - de Iraakse politiediensten en het Iraakse leger voldoende krachtdadig om een terugkeer van de milities tegen te gaan en de algemene veiligheidssituatie onder controle te houden (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Basra, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Basra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Tot slot zijn de door u neergelegde documenten, namelijk kopieën van uw nationaliteitsbewijs en woonstkaart van uw vader, uw werkbadge bij OPF en uw diploma boekhouding, niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen. Bovenvermelde documenten

bevestigen enkel uw identiteit, uw afkomst uit Basra, uw diploma en het feit dat u bij de Oil Protection Force werkzaam was in de periode 2005-2006, welke hier niet ter discussie staan. Ook de door u neergelegde envelop van DHL waarin uw documenten door uw familie zijn verstuurd en een attest van de Nederlandse overheid in verband met de afgifte van uw identiteitsdocumenten, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 en meer bepaald de materiële motiveringsplicht, alsook de schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) nu zowel de status van vluchteling als de subsidiaire bescherming niet correct werden toegepast op hem, onderneemt verzoeker een poging om de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing opgeworpen onvolledigheden en tegenstrijdigheden in zijn relaas te verklaren.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk maakt dat hij actueel nog represailles dient te vrezen vanwege de voormalige directeur van de OPF (Oil Protection Force) en zijn medewerkers van de Fadhila partij gelet op het gewijzigde politieke landschap in Basra – machtsovername door de Dawa partij van premier Al-Maliki na de provinciale verkiezingen eind januari 2009 – en de grote hervormingen binnen de oliesector, temeer verzoeker geen concrete elementen aanhaalde waaruit blijkt dat hij momenteel door A. I. J. of zijn medewerkers van de Fadhila partij wordt gezocht en uit zijn verklaringen bovendien blijkt dat zijn familieleden in Basra sinds zijn vertrek geen enkel probleem met mensen van de Fadhila partij hebben ondervonden, (ii) hij niets kon vertellen over het werk of de positie van A. I. J. in het huidige Basra, hij evenmin weet of A. I. J. ooit voor corruptie vervolgd werd en of er naar aanleiding van de corruptieonderzoeken van de centrale overheid medewerkers van de OPF werden ontslagen en hij sinds zijn vertrek uit Irak in september 2006 op geen enkel moment heeft geprobeerd om zijn vriend O. te contacteren om te vernemen wat er uiteindelijk met de facturen waaruit de fraude bleek is gebeurd en of hij na verzoekers vertrek al dan niet problemen met aanhangers van de Fadhila partij heeft gekend, (iii) hij zich tegensprekt over het gegeven of hij sjiit dan wel soenniet is, hij weliswaar verwijst naar de situatie tussen soennieten en sjiieten in Basra maar geen concrete elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij omwille van zijn religie een vrees voor vervolging zou moeten koesteren, (iv) hij geen enkel begin van bewijs aanbrengt van de door hem aangehaalde problemen (dreigbrief, inval in zijn huis en het overlijden van zijn vader) terwijl hij wel andere stukken (onder meer identiteitsstukken, badge van zijn werk, diploma) ter staving van zijn asielaanvraag neerlegde, (v) er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er

actueel voor burgers uit Basra geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en verzoeker bovendien zelf geen elementen aanvoert die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en (vi) de door hem neergelegde documenten niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 oktober 2011 (CG nr. 1022095), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Met betrekking tot de verandering in het politieke landschap en het management van de OPF, poneert verzoeker dat alle mensen die bij de Fadhila partij hoorden nu in de overheid zitten en hun macht op deze wijze hebben bestendigd. Sommigen van hen werken voor beveiligingsdiensten en hebben de macht om mensen uit hun huizen mee te nemen, aldus verzoeker. Hij vervolgt dat de reden waarom zijn familie verhuisd is net is omdat er problemen zijn. Zijn familie wordt gezocht door de Fadhila partij, ze ontvangen brieven en zijn broer werd vermoord. Verzoeker wijst erop dat het probleem nu zelfs groter is omdat de Fadhila partij deel uitmaakt van de overheid. Volgens verzoeker werkt A. I. J. thans voor een oliemaatschappij in Basra en werd deze niet vervolgd omdat hij een machtig man is. Wat betreft de facturen die zijn vriend O. in handen had, stelt verzoeker dat O. deze heeft vernietigd uit angst dat de overheid hem en zijn familie zouden vermoorden indien ze de papieren zouden vinden.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker met dergelijk verweer geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten en elementen in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Immers, enerzijds komt hij niet verder dan het uiten van blote beweringen waar hij stelt dat alle mensen die bij de Fadhila partij hoorden nu in de overheid zitten, beweringen welke niet van die aard zijn dat zij de informatie gevoegd aan het administratief dossier en waaruit blijkt dat het politieke landschap sinds verzoekers vertrek uit Irak in september 2006 grondig veranderd is, de partij Fadhila die hij beweert te vrezen in Basra niet langer de touwtjes in handen heeft en ook binnen de oliesector sinds 2007 grote hervormingen gebeurden, kunnen ondergraven. Anderzijds blijft verzoeker steken in het uiten van loutere post-factum verklaringen die niet de minste steun vinden in het gehoorverslag en waarmee hij niet vermag de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te ontkrachten. Immers, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing kon verzoeker tijdens zijn gehoor niet de minste informatie verstrekken over het werk of de positie van A. I. J. in het huidige Basra, kon hij evenmin vertellen of A. I. J. ooit voor corruptie vervolgd werd noch of er naar aanleiding van de corruptieonderzoeken van de centrale overheid medewerkers van de OPF werden ontslagen en verklaarde hij dat hij sinds zijn vertrek uit Irak geen pogingen heeft ondernomen om zijn vriend O. te contacteren om te weten te komen wat er uiteindelijk met de facturen waaruit de fraude bleek is gebeurd (administratief dossier, stuk 5, p. 14-15 en p. 17-18). Dat verzoeker deze informatie thans plots wél kan meedelen, wekt dan ook de nodige verbazing, en kan daarom niet aangenomen worden, temeer hij, ter terechtzitting gevraagd op welke wijze hij deze informatie thans heeft verkregen, geen zinnige verklaring kan geven.

Waar verzoeker nog ontkent ooit te hebben gezegd dat hij sjiit is en stelt dat er een vergissing moet zijn gebeurd tijdens het eerste interview, richt hij zich tegen een bijkomstig motief en gaat hij volledig voorbij aan het determinerende onderdeel van de motivering waar wordt gesteld *“Wat er ook van moge zijn, u verwees naar de algemene situatie tussen soennieten en sjiieten in Basra, maar haalde geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u omwille van uw religie een vrees voor vervolging zou moeten koesteren (zie gehoorverslag CGVS, p.6).”*

2.5. De Raad stelt vast dat in voorliggend verzoekschrift geen verklaring wordt gegeven voor de vaststelling dat hij geen enkel begin van bewijs aanbrengt van de door hem aangehaalde problemen – de dreigbrief, de inval in zijn huis en het overlijden van zijn vader – terwijl hij wel andere stukken, zoals onder meer identiteitsstukken, een badge van zijn werk en zijn diploma, ter staving van zijn asielaanvraag neerlegde. Evenmin betwist verzoeker de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure wél neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.6. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere gronden beroept dan de elementen aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Gelet op de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die in voorliggend verzoekschrift niet op overtuigende wijze worden ontkracht zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt, zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing, dat de algemene veiligheidssituatie in Irak verbeterd is maar dat de geografische spreiding van het geweld en het daarbij horende risico voor burgers regionaal erg verschillend is. In de bestreden beslissing wordt verder correct vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Basra (Zuid-Irak), waar de algemene veiligheidssituatie relatief kalm is. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie, kwam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de conclusie dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Basra geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker betwist deze overwegingen niet, noch brengt hij concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken zodat bovenstaande analyse door de Raad wordt overgenomen en tot de zijne wordt gemaakt.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M.-C. GOETHALS